

poświęcenia siedziby Instytutu. Następnie w czasie skromnego okolicznościowego śniadania odbyła się swobodna wymiana myśli na temat związany głównie z polską przyrodą i rolą Instytutu w jej ochronie. Księżda Kardynała zainteresowały estetycznie odnowione pomieszczenia oraz liczne barwne postery, które zdobiły salę konferencyjną. Autorzy plakatów objaśniali ich treść i rolę w popularyzacji wyników badań. Po blisko 2-godzinnej niekonwencjonalnej debacie, we wczesnych godzinach popołudniowych uroczystości dobiegły końca, po których pozostał miły nastrój pożytecznie spędzonego dnia przepełnionego optymizmem, melodią i pięknem.

Małgorzata Denisiuk

Z PARKÓW NARODOWYCH

Największy jarzab brekinia *Sorbus torminalis* w Wielkopolskim Parku Narodowym

Minął zaledwie rok od opublikowania wyników ostatniej inwentaryzacji *Sorbus torminalis* w Wielkopolskim Parku Narodowym (Bednorz, Jarosz 2000), a już okazuje się, że jest ona nieaktualna i wymaga uzupełnienia. W maju 2001 r. w oddziale 81a Leśnictwa Jezioro natknąłem się na dwa nie odnotowane dotychczas dorodne okazy brekinii (o obwodach 117 i 43 cm i wysokości odpowiednio: 21 i 11 m).

Drzewo o obwodzie 117 cm (średnica 38 cm) i wysokości 21 m jest najgrubszym i jednocześnie najwyższym egzemplarzem brekinii na terenie Wielkopolskiego PN (dotychczas za najgrubsze uznawano drzewo o obwodzie 89 cm i wysokości 19 m, rosnące na terenie rezerwatu przyrody „Sarnie Doły”). Aż trudno uwierzyć, że tak dorodny, piękny okaz nie został do tej pory zauważony, mimo kilku skrupulatnie przeprowadzonych inwentaryzacji (Dzięczkowski 1966, Andrzejewski 1977, Dzięczkowski 1987, Bednorz, Jarosz 2000). Tak więc obecnie w lasach Wielkopolskiego PN znane są 32 egzemplarze *Sorbus torminalis* (poprzednio podawano 30) oraz trochę podrostu pochodzenia odroślowego.

Na zakończenie tej krótkiej notatki nadmienię, że dnia 8.09.2000 r. w parku otaczającym siedzibę Dyrekcji Wielkopolskiego PN symboliczne drzewko – właśnie brekinię, posadzili uczestnicy 100 Zjazdu Polskiego Towarzystwa Leśnego.

Leszek Bednorz

PIŚMIENNICTWO

Andrzejewski E. Jarzqb brzęk *Sorbus torminalis* w Wielkopolskim Parku Narodowym. Chrońmy Przyr. Ojcz. 33, 1: 59-60.

Bednorz L., Jarosz Z. 2000. Jarzqb brekinia *Sorbus torminalis* w Wielkopolskim Parku Narodowym. Chrońmy Przyr. Ojcz. 56, 1: 118-120.

Dzięczkowski A. 1966. Brzęki (*Sorbus torminalis* Cr.) w Wielkopolskim Parku Narodowym. Przyr. Pol. Zach. 7: 1963, 1-4 (23-26): 120-127.

Dzięczkowski A. 1987. Dewastacja brzęków *Sorbus torminalis* w Wielkopolskim Parku Narodowym. Chrońmy Przyr. Ojcz. 43, 4: 46-53.

Z REZERWATÓW PRZYRODY

Zmiany stanu rezerwatów przyrody dokonane w 1999 i 2000 r.

Od 1 stycznia 1999 r., w związku z nowelizacją *Ustawy o ochronie przyrody z 1991 r.*, obowiązują w Polsce nowe przepisy prawne regulujące zasady tworzenia rezerwatów przyrody. W następstwie postępującej decentralizacji władzy oraz przystosowywania prawa do wymogów Unii Europejskiej, w naszym kraju są opracowywane i systematycznie wdrażane odpowiednie ustawy. W lipcu 1998 r. uchwalona została przez Sejm RP *Ustawa o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej – w związku z reformą ustrojową państwa powszechnie nazywana „ustawą kompetencyjną”* (Dz.U. nr 106, poz. 668 z 1998 r.). Na mocy tego aktu prawnego wprowadzono zmiany w *Ustawie o ochronie przyrody*, m.in. dotyczące rezerwatów przyrody. Nowe przepisy utrzymano też w znowelizowanej *Ustawie o ochronie przyrody z 7 grudnia 2000 r.* (Dz.U. nr 3, poz. 21 z 2001 r.). Zgodnie z nimi rezerваты przyrody powołuje się w drodze rozporządzenia wojewody. Są one publikowane w Dziennikach Urzędowych poszczególnych województw. Wojewoda otrzymał także uprawnienia (jednak po uzgodnieniu w ministrem właściwym do spraw środowiska) do zniesienia ochrony rezerwatowej. Administracja wojewódzka została ponadto zobowiązana do prowadzenia rejestru rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu. Nie ma więc już centralnego rejestru tego typu obszarów chronionych, nie istnieje też samodzielny Departament Ochrony Przyrody.

Procedura tworzenia nowych obiektów rezerwatowych, zatwierdzania planów ochrony uległa znacznemu uproszczeniu i skróceniu. I to jest niewątpliwie dobrodziejstwo ustawy kompetencyjnej. Jednak znacznie trud-